

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-56/2024-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, OIB 74610670107, u ime Republike Hrvatske po sutkinji Sandi Navara Sladović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, A. Mihanovića 3, Zagreb, Područni ured u Sisku, OIB 84397956623, Sisak, Ulica lipa 4, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, kojeg zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o., Zagreb, Pere Budmanija 1, radi naknade štete, nakon glavne javne rasprave održane i zaključene 20. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 19. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku koji glasi:

"Tuženik CROATIA OSIGURANJE d.d. dužan je tužitelju na račun broj: HR1210010051863000160, model HR26, poziv na broj: 5908-19-19-03468735321 platiti iznos od 5.513,87 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 8. lipnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 % poena te mu naknaditi sve troškove, a sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku da tuženiku Croatia osiguranje d.d. naknadi parnični trošak u iznosu od 250,00 eur sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., radi naknade štete u iznosu od 5.513,87 EUR.

2. U tužbi tužitelj navodi da je 20. lipnja 2009. osiguranik tužitelja Hrvoje Radučević zadobio teže tjelesne povrede u prometnoj nesreći koja se dogodila u mjestu Gora, a istu je prouzročio osiguranik tuženika Robert Goršić upravljajući vozilom reg. oznake SK 232-CN osiguranim pod policom br. 011202929346. Nakon ove nesreće rješenjem tužitelja KLASA: UP/I 141-02/10-01/OB03468735321, URBROJ: 341-15-05/3-10-014334 od 19. kolovoza 2010. priznato je Radučević Hrvoju pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, a kao uzrok invalidnosti navedena je ozljeda izvan rada. Prema odredbi članka 164. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju, Zavod ima pravo na naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu, a za utvrđivanje visine stvarne štete mjerodavne su odredbe ovog Zakona. Tuženik je podmirio tužitelju štetu nastalu isplatom mirovine za razdoblje 10. 8. 2010. do 31. 12. 2019., a za naknadu štete na ime isplaćenih mirovina u razdoblju od 1. 1. 2020 do 30. 6. 2021. vodi se postupak pred Općinskim sudom u Sisku bor br. Pn-60/2021. Tužitelj trpi štetu isplatom invalidske mirovine i dalje te je u razdoblju od 1. 7. 2021. do 30. 4. 2024. isplatio invalidsku mirovinu u iznosu od 6.795,15 EUR te jednokratno novčano primanje u iznosu od 1.117,81 EUR, ukupno 7.876,96 EUR. Budući je u prethodnom postupku utvrđen doprinos osiguranika tužitelja u omjeru od 30 % tužitelj potražuje iznos od 5.513,87 EUR. Tužitelj se dopisom od 16. 5. 2024. obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete u navedenom iznosu, a tuženik je dopisom od 24. 5. 2024. odbio navedeni zahtjev kao neosnovan.

3. U odgovoru na tužbu tuženik osporava pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Protivi se pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Naime, tuženikov pravni položaj kao osiguratelja temelji se na sklopljenom ugovoru o osiguranju od automobilske odgovornosti te se u pravnom odnosu između tužitelja i tuženika primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kao specijalnog zakona. Takvo pravno shvaćanje u pogledu mjerodavnog zakona zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-12/2022-2 od 12.01.2022., Rev-5292/2019-2 od 16.06.2020., Rev-x-288/2018 od 25.08.2020. Nadalje, što se tiče pitanja prava na naknadu štete tužitelju, tuženik se poziva na mjerodavne odredbe članka 27. ZOOP. Dakle, tuženik kao osiguratelj bi bio u obvezi naknaditi isplaćene iznose invalidske mirovine isključivo u slučaju kada bi se utvrdilo postojanje razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, i to samo u visini tako utvrđene razlike. Ukoliko bi visina Invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu bila veća od visine invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja, tuženik ne bi bio u obvezi naknaditi isplaćene iznose. Teret dokaza visine štete leži na tužitelju. Tuženik predlaže sudu da nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužbeni zahtjev u

cijelosti te obveže tužitelja da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u zapisnik o očevidu (str. 3-6 spisa), rješenje HZMO, Područna služba u Sisku od 19.8.2010. (str. 7-9 spisa), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (str. 10-12 spisa), mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti (str. 13 i 14 spisa), dopis HZMO (str. 15 i 16 spisa), presliku povratnice (str. 17 spisa), dopis tuženika (str. 18 spisa), potvrdu (str. 20 spisa), te u ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (str. 21 spisa).

5. Na temelju izvedenih dokaza te temeljem rezultata cijelog postupka sud zaključuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Prema navodima odgovora na tužbu, proizlazi da tuženik ne osporava štetni događaj, pasivnu legitimaciju, odgovornost osiguranika tuženika, doprinos osiguranika tužitelja nastanku štete kao niti da je tužitelj svom osiguraniku priznao pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada – profesionalne nesposobnosti za rad.

7. Sporno je da li je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi štetu u vidu u isplaćene invalidske mirovine zbog ozljede izvan rada – profesionalne nesposobnosti za rad osiguraniku tužitelja Radučević Hrvoju u razdoblju od 1. 7. 2021. do 30. 4. 2024. te jednokratnog novčanog primanja u iznosu od ukupno 5.513,87 eur (uzimajući u obzir doprinos osiguranika tužitelja u omjeru od 30 %), jer tuženik tvrdi da bi obveza tuženika za naknadom štete postojala tek ukoliko bi postojala razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine utvrđene u slučaju povrede na radu.

8. Uvidom u zapisnik o očevidu PU Sisačko-moslavačke, PP Petrinja od 20. 6. 2009. utvrđeno je da je isti sastavljen 20. 6. 2009. u Petrinji, Gora ispred kbr. 78 A radi osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo/prekršaj iz čl. 272. st. 1. Kaznenog zakona Republike Hrvatske – izazivanje prometne nesreće, da u osobe u uzročnoj vezi s prometnom nesrećom Robert Goršić koji je istoj sudjelovao kao vozač osobnog automobila registarske oznake SK 232-CN i Hrvoje Radučević, kao putnik u osnovnom automobilu registarske oznake SK 232-CN u kojoj je isti zadobio teške tjelesne ozljede, opasne po život, te je obavljenom alkotestiranj utvrđena kod Roberta Goršića koncentracija 2,33 g/kg alkohola u organizmu. Zapisnik o očevidu je dostavljen ODO Sisak uz kaznenu prijavu protiv Roberta Goršića te Prekršajnom sudu u Petrinji, uz optužni prijedlog protiv Roberta Goršića.

9. Nadalje, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Sisku broj K-466/2011 od 14. 3. 2012. Robert Goršić je proglašen krivim što je protivno odredbi čl. 199. st. 2. i 51. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, premda nesposoban za vožnju imajući 2,40 g/kg apsolutnog alkohola u krvi i pristajući da vožnjom u takvom stanju ugrozi druge sudionike u prometu, izgubio kontrolu nad vozilom koje je udarilo u metalnu ogradu nakon čega je odbačeno u zrak i krovom udarilo u okvir bunara od kojeg se odbilo te potom udarilo u kuću, kojom prilikom je njegov suvozač Hrvoje Radučević zadobio prijelom vratnih kralješaka sa C1 i C6, prijelom desne ključne kosti, razderotinu na glavi od čeone preko postranične to tjemene regije u lijevo koje su povrede bile teške naravi, čime je počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće, te je stoga okrivljeniku Robertu Goršiću za navedeno kazneno djelo izrečenj kazna zatvora u trajanju od jedne godine, uz primjenu uvjetne osude tako da se izvršenje

kazne zatvora odgađa za vrijeme od 3 (tri) godine pod uvjetom da okrivljenik u tom roku ne počinu novo kazneno djelo (utvrđeno temeljem uvida e-spis ovog suda broj K-466/2011).

10. Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti od 23. 6. 2010., od strane HZMO, Područne službe u Sisku utvrđeno je da kod tužitelj postoji invalidnosti i profesionalna nesposobnost za rad, uzrok je ozljeda izvan rada i u postotku od 100 %, te iz obrazloženja proizlazi da kod 28. godina starog osiguranika, SSS konobar zaposlen na poslovima prodavača, na C/C, se radi o stanju nakon pretopljenе ozljede u prometnoj nesreći 20. 6. 2009-ozljeda izvan rada. Tada je zadobio prijelom trupova I. i IV. vratnog kralješka, prijelom desne ključne kosti i potres mozga. Nakon intenzivno provedenog liječenja zaostala je kontraktura desnog ramena sa smanjenjem snage desne ruke i povremene vrtoglavice pri naglim promjenama položaja glave. Njegov cjelokupni zdravstveni status uvjetuje profesionalnu nesposobnost za rad jer mu njegova bolest onemogućava rad na poslovima gdje je nužna uredna snaga desne ruke kao i manipulacija teškim teretima. Pri donošenju ocjene konzultiran je Stručni tim koji je predvidio i eventualnu prof. rehabilitaciju za što osiguranik nije motiviran. Uzrok nastanka invalidnosti je ozljeda izvan rada.

11. Iz mišljenja stručnog povjerenstva HZMO za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 6. 7. 2010. proizlazi da se kod osiguranika radi o stanju nakon ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći kada je zadobio prijelom I. i IV. vratnog kralješka, prijelom desne ključne kosti uz potres mozga. Liječen je konzervativno, zaostala je kontraktura desnog ramena uz smanjenu GSM s povremeni vrtoglavicama i razvojem psihosomatskog sindroma te ima i suženje vidnog polja obostrano. Utvrđene promjene u zdravstvenom stanju uvjetuju određivanje ograničenja u radu i profesionalnu nesposobnost za rad.

12. Nadalje, rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Sisku od 19. 8. 2010., koje je postalo pravomoćna 26. 9. 2010., osiguraniku Radučević Hrvoju, kod kojeg je zbog ozljede izvan rada nastala profesionalna nesposobnost za rad, priznato je počev od 23. 6. 2010. pravo na invalidsku mirovinu, te su prema potvrdi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Sisku od 16. 5. 2024. Radučević Hrvoju isplaćene mirovina za period od 1. 7. 2021. do 30. 4. 2024. u iznosu od ukupno 6.759,15 eur te jednokratno novčano primanje od ukupno 1.117,81 eur, a navedene isplate proizlazi i iz ispisa iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja od 17. 5. 2024.

13. Odredbom čl. 164. st. 1. i 5. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22, dalje: ZMO) propisano je da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete), a za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavaka 1. do 3. ovoga članka mjerodavne su odredbe ovoga Zakona.

14. Prema odredbi čl. 161. st. 1. ZMO Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a prema odredbi st. 2. istog članka naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog

osiguranja: novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja te troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Prema odredbi čl. 161. st. 3. ZMO zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

15. Potom, odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23, dalje: ZOOP) propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, zatim, da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

16. Prema odredbi čl. 27. st. 4. ZOOP odredbe čl. 27. st. 1., 2. i 3. odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja

17. Dakle, za odluku u ovom sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine, jednokratnog novčanog primanja i naknade za tjelesno oštećenje mjerodavne su odredbe ZOOP, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete za Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine i jednokratnog novčanog primanja.

18. Naime, tuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja, između ostalih i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP.

19. Tuženik kao osiguratelj motornog vozila štetnika se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženika regulirana je ZOOP temeljem kojega zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog zakona. Osiguravajuća društva nisu šetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila

imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

20. Odredbom čl. 8. st. 1. ZOOP propisano je da je društvo za osiguranje dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja.

21. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP, a kojim odredbama je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

22. Stoga se u ovoj pravnoj stvari odluka ima utemeljiti na odredbama čl. 27. ZOOP koje uređuju subrogacijske zahtjeve nositelja mirovinskog osiguranja.

23. Tako u odluci VsRH br. Rev-552/2022-2 od 17. 5. 2022.

24. Nadalje, tužitelj tužbenim zahtjevom u ovom sporu zahtijeva naknadu štete u vidu 70 % isplaćene invalidske mirovine zbog ozljede izvan rada – profesionalne nesposobnosti za rad te jednokratnog novčanog primanja osiguraniku Hrvoju Radučeviću u iznosu od ukupno 5.513,87 eur, za vremenski period od 1. 7. 2021. do 30. 4. 2024., a prema odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP stvarna šteta koju bi tuženik kao društvo za osiguranje bilo obvezno nadoknaditi tužitelju u konkretnom slučaju predstavljala bi razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

25. Prema navodima tužitelja s ročišta održanog 20. svibnja 2026., nije sporno da je invalidska mirovina zbog ozljede izvan rada koju je tužitelj priznao svome osiguraniku u konkretnom slučaju manja od iznosa invalidske mirovine koja bi mu bila priznata u slučaju povrede na radu.

26. Dakle, kako prema navodima tužitelja s ročišta održanog 20. svibnja 2026. proizlazi da ne postoji stvarna šteta koju bi tuženik bio u obvezi nadoknaditi tužitelju u vidu više plaćene razlike mirovina (jer je mirovina koja je osiguraniku tužitelja isplaćena niža od mirovine koja bi mu bila isplaćena u slučaju povrede na radu), prema odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP, tužbeni zahtjev tužitelja radi naknade štete u vidu 70 % isplaćene invalidske mirovine odbijen je kao neosnovan.

27. Nadalje, u odnosu na utuženi iznos naknade štete u vidu isplaćenog jednokratnog novčanog primanja, valja reći da tuženik kao društvo za osiguranje nije u obvezi nadoknaditi tužitelju niti tu štetu, sukladno odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP.

28. Ovo iz razloga što prema odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP stvarna šteta koju je tuženik kao društvo za osiguranje dužno nadoknaditi, osim, razmjernog iznosa mirovine, predstavlja troškove liječenja i druge nužne troškove učinjene sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju.

29. Tužitelj ne dostavlja nikakav akt iz kojeg bi proizlazilo temeljem kojih propisa je Hrvoju Radučeviću priznato pravo na jednokratno novčano primanje, pa stoga nema mjesta zaključku suda da bi se radilo o isplati utemeljenoj na propisima o zdravstvenom osiguranju, ili o troškovima liječenja odnosno drugim nužnim troškovima sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, pa je za

zaključiti je da nema obveze tuženika za naknadom štete tužitelju niti po toj utuženoj osnovi. Stoga je i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

30. Radi stranaka je za istaknuti da neutemeljeno tuženik osporava visinu utuženog iznosa (odnosno da bi tužitelj izvršio isplatu iznosa kojeg zahtjeva tužbom u ovom sporu obzirom da potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Sisku od 16. 5. 2024. kao i ispis iz banke podataka doznacenih mirovinskih primanja od 17. 4. 2024. predstavljaju javne isprave, sukladno odredbi čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 dalje ZPP), a tuženik nije dokazao da su u njima neistinito utvrđene činjenice ili da su isprave neistinito sastavljene (čl. 230. st. 3. ZPP).

31. Tako i u odluci VsRH br. Rev-x 386/12 od 29. 1. 2020.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP odnosno stoga što je tužitelj u cijelosti izgubio spor dužan je tuženiku naknaditi parnični trošak u cijelosti.

33. Tuženiku je sukladno Tarifi o nagradama i nakadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za zastupanje na ročištu 20. 5. 2026. u iznosu od 200,00 eur (Tbr. 9. st. 1.), te PDV u iznosu od 50,00 eur, ukupno 250,00 eur.

34. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Sisku, 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Sanda Navara Sladović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Dostavna naredba:

1. tužitelju
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-ab7ae**

Kontrolni broj: **03887-555f4-6d5a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.